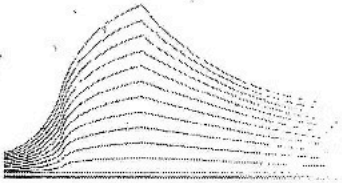

229/2017

KOPIE

Vonnisnummer/ Griffienummer / 1391 / 2017
Repertoriumnummer/ Europees 2017/1460
Datum van uitspraak 7 juni 2017
Rolnummer niet in strafzaken
Notitienummer parket BG68.99.261-14

Rechtbank West-Vlaanderen 7 juni 2017, IEFbe 2224 (Lego tegen x)
www.ie-forum.be

Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen,
afdeling Brugge,
sectie correctionele rechtbank

Vonnis

zestiende kamer (B16)

Aangeboden op

In de zaak ambtshalve vervolgd door het openbaar ministerie bij wie zich voegden als burgerlijke partijen:

I. bij het proces-verbaal van burgerlijke partijstelling van 17 juni 2014 voor P. Gevaert, onderzoeksrechter te Brugge:

2556

1. **NV ICE**, met zetel te 6600 Bastogne, Place Mac-Auliffe, 34;

voor wie ter terechtzitting niemand is verschenen

2557

2. **NV ICE IP**, met zetel te 8832 Rombach (Luxemburg), Rue des Tilleuls, 3;

voor wie ter terechtzitting niemand is verschenen

II. bij proces-verbaal van burgerlijke partijstelling van 15 januari 2015 voor P. Gevaert, onderzoeksrechter te Brugge:

2558

LEGO JURIS A/S, vennootschap naar Deens recht, met maatschappelijke zetel te DK – 7190 Billund (Denemarken), Koldingvej, 2, woonstkeuze doende bij haar raadsliden meester F. Verhoestraete en meester T. de Haan, advocaten te 1000 Brussel, Terhulpesteenweg, 120;

vertegenwoordigd door meester H. Abraham loco meester T. de Haan en loco meester F. Verhoestraete, allen advocaat te Brussel

tegen:

2559

1. geboren te
wonende te

vertegenwoordigd door meester advocaat
te

2560

2. zonder gekend beroep, geboren te
wonende te

vertegenwoordigd door meester advocaat
te

Beklaagd om:

te 8370 Blankenberge op 26/05/2014:

DE EERSTE EN DE TWEDE

A. Bij inbreuk op de artikelen XI.293, XV.69, XV.70 en XV.104 van het Wetboek economisch recht, bedrieglijk of kwaadwillig een inbreuk te hebben gepleegd op het auteursrecht en de naburige rechten, door voorwerpen, wetende dat zij nagemaakt zijn, te hebben verkocht, verhuurd, te koop of te huur hebben gesteld, in voorraad te hebben gehad voor de verkoop of voor de verhuur, of in België te hebben ingevoerd voor commerciële doeleinden, namelijk door met kwaadwillig of bedrieglijk opzet producten met een nagemaakt of met een bedrieglijk geplaatst merk in België te hebben ingevoerd voor commerciële doeleinden, namelijk:

- 6600 horloges van het model Ice Forever en hun verpakkingen van het model "Lego".

Ten nadele van:

- NV Ice, vennootschap met maatschappelijke zetel te 6600 Bastogne, Marthieulaan 37R
- NV Ice IP, vennootschap met maatschappelijke zetel te 8832 Rombach (Luxemburg), Rue des Tilleuls
- Lego Juris A/S, vennootschap met maatschappelijke zetel te 7190 Bilund (Denemarken), Koldingvej 2,

Voorheen strafbaar ingevolge de artikelen 1 en 80, 81, 83 en 86 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten.

B. Bij inbreuk op de artikelen XV.69, XV.70 en XV.103§1 1)a van het Wetboek economisch recht, in het economisch verkeer, met kwaadwillig of bedrieglijk opzet inbreuk te hebben gemaakt op de rechten van de houder van een product- of dienstmerk, zoals deze rechten inzake merken bepaald worden door artikel 2.20, eerste lid, a., b. en c., van het Benelux-Verdrag inzake intellectuele eigendom van 25 februari 2005 goedgekeurd bij de wet van 22 maart 2006 en artikel 9 van de Verordening (EG) nr. 207/2009 van 26 februari 2009 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake het Gemeenschapsmerk, namelijk door met kwaadwillig of bedrieglijk opzet producten met een nagemaakt of met een bedrieglijk geplaatst merk in België te hebben ingevoerd voor commerciële doeleinden, namelijk:

- 6600 horloges van het model Ice Forever en hun verpakkingen van het model "Lego".

Ten nadele van:

- NV Ice, vennootschap met maatschappelijke zetel te 6600 Bastogne, Marthieulaan 37R

- NV Ice IP, vennootschap met maatschappelijke zetel te 8832 Rombach (Luxemburg), Rue des Tilleuls
- Lego Juris A/S, vennootschap met maatschappelijke zetel te 7190 Bilund (Denemarken), Koldingvej 2.

Gelet op de dagvaarding, op 29 augustus 2016 aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord de burgerlijke partij LEGO JURIS A/S in haar vordering bij monde van haar raadsman.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

De beklaagden werden gehoord in hun middelen van verdediging, daartoe vertegenwoordigd door hun raadsman.

De behandeling van de zaak en de debatten hadden plaats in openbare terechtzitting.

BEOORDELING

A. OP STRAFGEBIED

Beklaagden wordt vervolgd om in strijd met de bepalingen van het Wetboek Economisch recht namaakgoederen te hebben ingevoerd (tenlastelegging A) en een inbreuk te hebben gepleegd op de rechten van een houder van een productmerk (tenlastelegging B), door 6600 nagemaakte horloges van het model Ice Forever en hun nagemaakte verpakking van het model "Lego" te hebben ingevoerd voor commerciële doeleinden, en dit te Blankenberge op 26 mei 2014.

Op 26 mei 2014 wordt door de douaneautoriteiten in de haven van Antwerpen (Kallo) een lading onderschept van 6600 horloges Ice Watch, verpakt in een doos gelijkend op een lego bouwsteen. De goederen waren verpakt in 66 dozen van 100 stuks en waren afkomstig uit China en hadden als bestemming " " ". De vennootschappen Ice nv en Ice IP nv) bevestigen dat het om namaak horloges gaat. Op 17 juni 2014 stellen ICE nv en ICE IP nv zich burgerlijke partij in handen van de onderzoeksrechter te Brugge. Op 15 januari 2015 stelt ook LEGO JURIS A/S zich burgerlijke

partij in handen van de onderzoeksrechter te Brugge, aangezien de verpakking waarin de horloges zitten, een inbreuk zou uitmaken op hun merkenrecht.

Uit verder onderzoek blijkt dat de bestemming de bvba was, waarvan eerste en tweede beklaagde zaakvoerder zijn. In haar verhoor verklaarde tweede beklaagde dat zij weliswaar zaakvoerder op papier was, doch haar echtgenoot, eerste beklaagde, alle zaken regelde. Van de lading van 6600 uurwerken had ze geen weet. Eerste beklaagde verklaarde dat hij vele zaken invoert vanuit China, dat op die uurwerken publiciteit staat van zijn firma's, dat de horloges zouden weggegeven worden om publicitaire redenen, dat de horloges van ICE WATCH niet gepatenteerd zijn, dat ICE WATCH een rechtszaak tegen LEGO over de verpakking verloren had maar dat het patent van LEGO op de blokjes ondertussen ook verlopen is en dat het de eerste maal was dat hij dergelijke uurwerken invoerde. ICE WATCH betwistte deze zienswijze, stelde dat er diverse rechterlijke beslissingen bestaan die het auteursrecht van ICE WATCH erkennen, dat er inderdaad destijds een procedure tussen ICE WATCH en LEGO heeft plaatsgevonden doch dat nieuwe verpakkingen werden ontwikkeld met goedkeuring van LEGO.

In hoofde van eerste beklaagde,

1. De tenlasteleggingen

Tenlastelegging A.

Volgens artikel 80, al. 3 van de auteurswet dd. 30 juni 1994 maakt zich schuldig aan het misdrijf van namaak, hij die voorwerpen, wetende dat zij nagemaakt zijn, verkoopt, verhuurt, te koop of te huur stelt, in voorraad heeft voor de verkoop of de verhuur, of in België invoert voor commerciële doeleinden.

De auteurswet werd door artikel 32 van de wet van 19 april 2014 houdende de invoeging van boek XI 'Intellectuele eigendom' in het wetboek van Economisch recht en houdende invoegen van bepalingen eigen aan boek XI in de boeken I, XV en XVII van hetzelfde wetboek, opgeheven.

De feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen XI.293, XV.69, XV.70, XV.72 en XV.104 van het wetboek Economisch recht, in werking getreden op 1 januari 2015.

De nieuwe wet heeft niets gewijzigd aan de strafbaarheid van de feiten omschreven in de tenlastelegging A.

Artikel XI.293 van het wetboek Economisch Recht bepaalt:

“Hij die kwaadwillig of bedrieglijk inbreuk pleegt op het auteursrecht en de naburige rechten, is schuldig aan het misdrijf van namaak.

Hetzelfde geldt voor de kwaadwillige of bedrieglijke aanwending van de naam van een auteur of van een persoon die een naburig recht geniet, of voor enig door hem gebruik distinctief kenmerk om zijn werk of prestatie aan te duiden. De aldus tot stand gebrachte voorwerpen worden als nagemaakt beschouwd.

Hij die voorwerpen, wetende dat zij nagemaakt zijn, verkoopt, verhuurt, te koop of te huur stelt, in voorraad heeft voor de verkoop of de verhuur of in België invoert voor commerciële doeleinden, is schuldig aan hetzelfde misdrijf.”

Aldus is niet alleen hij die op kwaadwillige of bedrieglijke wijze de namaak voltrekt schuldig aan het misdrijf namaak, maar ook de persoon die met kennis van zaken de (door een derde) nagemaakte voorwerpen in de handel brengt.

Het *met kennis van zaken* in de handel brengen van door derden nagemaakte goederen vereist overeenkomstig de rechtsleer en de rechtspraak geen bijzonder opzet, men neemt aan dat het algemeen opzet, zonder dat daartoe een wil tot schaden dient aanwezig te zijn, volstaat.

Dit algemeen opzet kan voortvloeien uit een vrijwillige onwetendheid in hoofde van de persoon die de door derden nagemaakte producten heeft aangekocht. Het betreft hier een onwetendheid die haar oorsprong vindt in het nalaten na te gaan of er met betrekking tot de aangekochte producten een auteursrecht bestaat.

De eerste beklagde kan onmogelijk voorhouden niet van de namaak op de hoogte te zijn geweest en dat hij niet wist dat het Chinese bedrijf bij wie de goederen werden aangekocht (HongKong Keensun Trading Co, Ltd), geen officiële verdeler was van Ice Watch en/of Lego. Temeer daar China bekend staat voor de belangrijke productie van namaakartikelen. Bovendien was de prijs waaraan eerste beklagde deze goederen inkocht, namelijk aan 0,34 \$ per stuk (hetzij 0,2466 euro), dermate laag en beneden de normale marktprijs, dat eerste beklagde ook om deze redenen diende te weten dat het (minstens voor wat de Lego verpakking betreft) om namaak goederen ging.

Dat eerste beklagde de goederen heeft ingevoerd voor commerciële doeleinden staat eveneens vast. Aangezien er 6600 stuks werden ingevoerd, kan dit onmogelijk voor privégebruik bestemd zijn. Dat de goederen werden verworven voor publicitaire redenen en dat het de bedoeling was om deze gratis weg te geven aan klanten, ontnemt de verwerving geenszins haar commercieel karakter, zoals beklagde tracht voor te houden. Dergelijke relatiegeschenken hebben immers ook een commercieel doeleinde, namelijk klantenbinding.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging A, in zoverre zij betrekking heeft op de Lego verpakking, in hoofde van de eerste beklagde bewezen.

In zoverre tenlastelegging A betrekking heeft op 6600 horloges van het model Ice Forever, dient de rechtbank vast te stellen dat het merk Ice Forever nooit werd geregistreerd, en de horloges (type Ice Watch) evenmin een auteursrechtelijke bescherming genieten, zodat de tenlastelegging op dit punt niet bewezen voorkomt. Ter terechtzitting van 5 april 2017 drong het openbaar ministerie overigens ook niet langer aan op dit punt.

Tenlastelegging B.

Artikel 8 § 1 van de wet van 15 mei 2007 stelt strafbaar degene die, in het economisch verkeer, met kwaadwillig of bedrieglijk opzet inbreuk maakt op de rechten van de houder van een product- of dienstmerk.

De wet van 15 mei 2007 betreffende de bestraffing van namaak en piraterij van intellectuele eigendomsrechten, werd door artikel 32 van de wet van 19 april 2014 houdende de invoering van boek XI 'Intellectuele eigendom' in het wetboek van Economisch recht en houdende invoegen van bepalingen eigen aan boek XI in de boeken I, XV en XVII van hetzelfde wetboek, opgeheven.

De feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen XV.69, XV.70, XV.72 en XV.103 § 1 1a van het wetboek Economisch recht, in werking getreden op 1 januari 2015.

De nieuwe wet heeft niets gewijzigd aan de strafbaarheid van de feiten omschreven in de tenlastelegging B.

Artikel XV.103 § 1 1a van het wetboek Economisch Recht bepaalt:

“Wordt gestraft met een sanctie van niveau 6, hij die, in het economisch verkeer, met kwaadwillig of bedrieglijk opzet inbreuk maakt op de rechten van de houder van een product- of dienstmerk, van een uitvindingsoctrooi, van een aanvullend beschermingscertificaat, van een kwekersrecht, of van een tekening of model, zoals deze rechten bepaald worden door:

1) inzake merken:

a) artikel 2.20, eerste lid, a., b. en c., van het Benelux-Verdrag inzake intellectuele eigendom van 25 februari 2005 goedgekeurd bij de wet van 22 maart 2006.”

Naast het materieel element van de inbreuk dient ook een moreel element, in de betekenis van een kwaadwillig of bedrieglijk opzet, te worden bewezen.

Onder “bedrieglijk opzet” dient de wil verstaan te worden om zichzelf of iemand anders een onrechtmatig, zelfs niet-financieel en onrechtstreeks voordeel te bezorgen. De rechtspraak interpreteert het bedrieglijk opzet echter zeer ruim, waardoor een winstoogmerk voldoende is, zelfs al wordt er in feite geen winst, of zelfs verlies gemaakt.

Onder “kwaadwillig opzet” dat vaak met bedrieglijk opzet gepaard gaat, dient de wil verstaan te worden om de – al dan niet materiële – belangen van de rechthebbende te schaden.

Een inbreuk zal bovendien pas worden gesanctioneerd indien deze inbreuk in het economisch verkeer wordt gepleegd. Dit is het geval zodra de inbreuk gepleegd wordt in het kader van een commerciële activiteit waarvan de doelstelling is een economisch voordeel te realiseren. (J. Deene, “De strafrechtelijke beteugeling van namaak en piraterij”, *T. Strafr.* 2008/6, 427; M.Ch. Lanssens, “Drie wetten inzake handhaving van intellectuele rechten openen nieuwe horizonten in de strijd tegen namaak en piraterij”, *R.W.*, 2007-2008, 930 ; B. Michaux en E. De Gryse, “De handhaving van de intellectuele rechten gereorganiseerd”, *T.B.H.*, 2007/7, 623)

De inbreuk werd gepleegd in het kader van de commerciële activiteit van eerste beklagde, waarbij deze de bedoeling had om klanten aan zich te binden door middel van relatiegeschenken. Het winstoogmerk en het bedrieglijk opzet kunnen bezwaarlijk worden betwist.

In zoverre tenlastelegging B betrekking heeft op 6600 horloges van het model Ice Forever, dient de rechtbank vast te stellen dat het merk Ice Forever nooit werd geregistreerd, zodat de tenlastelegging op dit punt niet bewezen voorkomt. Ter terechtzitting van 5 april 2017 drong het openbaar ministerie overigens ook niet langer aan op dit punt.

In zoverre tenlastelegging B betrekking heeft op de “Lego” verpakking, komt de tenlastelegging wel bewezen voor in hoofde van eerste beklagde.

Ten onrechte tracht eerste beklagde voor te houden dat de desbetreffende “Lego”-verpakking geen merkenrechtelijke bescherming zou genieten.

Eerste beklagde beroept zich daarbij op een arrest van de Grote Kamer van het Hof van Justitie van 14 oktober 2010 in de zaak tussen Lego Juris A/S en Mega Brands Inc.

Het Hof van Justitie oordeelde dat de Lego bouwstenen geen merkenrechtelijke bescherming genoten en overwoog daartoe o.a. dat Lego-bouwstenen een louter technisch/functioneel karakter hebben en dat het merkenrecht niet mag worden gebruikt om eeuwigdurend technische oplossingen of innovaties te monopoliseren.

Deze "Lego-zaak" draaide echter rond de geldigheid van de inschrijving van de vorm van de Lego blokken als merk voor "bouwblokken" (Europees Uniemerkt klasse 28).

De namaakgoederen, voorwerp van de strafvervolging, betreffen echter geen namaak van de Lego blokken/bouwstenen op zich en hebben ook niet dezelfde de eigenschappen als deze van speelgoedblokken. De namaakgoederen zijn plastic verpakkingen en vallen onder de klassen 16 en 20 van het Europees Uniemerkt.

Voor de bouwblokken is het door de vorm beoogde technisch resultaat de mogelijkheid om de blokken onder invloed van een lichte kracht opeen te stapelen en aan elkaar vast te maken. Voor de waren uit de klassen 16 en 20 (plastic verpakkingen en waarvoor Lego Juris een merkinschrijving heeft) bestaat dit technisch resultaat niet. Geen enkele van deze namaakgoederen is er immers op gericht om aan elkaar vastgeklikt of vastgemaakt te worden. Ze dienen louter als verpakking van de horloges. De aanwezigheid van de voor Lego typische ronde noppen bovenaan het rechthoekig vlak is bij de waren uit de klassen 16, 20, in tegenstelling tot wat het geval is bij bouwblokken, louter ornamenteel of decoratief.

Anders dan de bouwstenen (klasse 28) genieten de verpakkingen (klasse 16 en 21) dus wel de bescherming als merk en vormen de door eerste beklagde geïmporteerde goederen, gelet op de verregaande visuele gelijkenissen en het verwarringsgevaar bij het publiek een inbreuk op dit merkenrecht.

Met betrekking tot de inbreuk op het merkenrecht van de burgerlijke partij LEGO JURIS A/S, verwijst de rechtbank daartoe ook naar het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 11 december 2012, waar het Hof in een procedure tussen ICE (voorheen TKS nv) en LEGO JURIS A/S omtrent identieke verpakkingen oordeelde dat deze verpakkingen van ICE een inbreuk vormden op het merkenrecht van LEGO. Voor zoveel als nodig onderschrijft de rechtbank de pertinente motieven en overwegingen, gemaakt door het Hof in die zaak en maakt deze geheel tot de hare.

2. De strafmaat

De feiten werden gepleegd voor 1 januari 2015, datum waarop de artikelen XI.293, XV.69, XV.70, XV.72 en XV.103 § 1 1a en XV.104 van het wetboek Economisch recht in werking zijn getreden.

De feiten zijn thans strafbaar met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en/of een geldboete van 500 tot 100.000 euro.

Nu de strafmaat gesteld ten tijde van de feiten minder zwaar was dan de strafmaat van toepassing op heden, dient in overeenstemming met artikel 2, lid 2 Strafwetboek de mildste straf te worden opgelegd. De beide tenlasteleggingen werden bestraft met een gevangenisstraf van 3 maand tot 3 jaar en/of een geldboete van 100 tot 100.000 euro.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en de desbetreffende reglementering te respecteren.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Eerste beklaagde pleegde de bewezen verklaarde feiten met eenzelfde misdadig opzet zodat er, overeenkomstig artikel 65 lid 1 Strafwetboek, slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

Eerste beklaagde is een man van Belgische nationaliteit die reeds zesmaal correctioneel en achtmaal wegens verkeersinbreuken veroordeeld werd. Bovendien werd hij in het verleden reeds tweemaal veroordeeld wegens gelijkaardige inbreuken. Eenmaal werd hij door de correctionele rechtbank te Brugge bij vonnis van 7 februari 2001 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 200,00 BEF wegens namaking en eenmaal door het Hof van Beroep te Gent bij arrest van 30 juni 2008 tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro wegens namaking en inbreuken op het auteursrecht.

Rekening houdend met de aard en de ernst van de gepleegde feiten en het feit dat eerste beklaagde klaarblijkelijk hardnekkig weigert lessen te trekken uit eerdere veroordelingen, is de rechtbank van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf en een effectieve geldboete een passende maatschappelijke reactie vormen op de gepleegde feiten en tevens een passende bestraffing uitmaken, teneinde beklaagde tot schuldinzicht te brengen en hem ervan te weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

In hoofde van tweede beklaagde,

Op basis van de gegevens verzameld tijdens het gerechtelijk onderzoek en het onderzoek ter terechtzitting, zijn er naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende overtuigende elementen voorhanden teneinde de strafrechter tot de redelijke zekerheid te brengen dat tweede beklaagde zich schuldig gemaakt heeft aan de haar ten laste gelegde feiten.

Zowel eerste als tweede beklaagde verklaarden gedurende het onderzoek dat tweede beklaagde enkel op papier zaakvoerder was van bvba (die overigens niet gedagvaard werd) en dat zij op geen enkele wijze betrokken was bij de bestelling van de namaakgoederen en het tegendeel wordt niet aangetoond door het strafonderzoek.

Er bestaat in zulke omstandigheden redelijke twijfel die de beklaagde ten goede komt zodat tweede beklaagde uit hoofde van de haar ten laste gelegde feiten A en B dient te worden vrijgesproken.

B. OP BURGERLIJK GEBIED

1. De vordering van LEGO JURIS S/A

De vordering van de burgerlijke partij is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

De vordering, in zoverre gericht tegen tweede beklaagde, wordt afgewezen als ongegrond, gelet op de vrijspraak voor de beide tenlasteleggingen.

De vordering, in zoverre gericht tegen eerste beklaagde, wordt in de hierna bepaalde mate gegrond verklaard.

De vordering van de burgerlijke partij is geënt op tenlastelegging B. De bewezen verklaarde feiten van de tenlastelegging, in zoverre ze betrekking hebben op de verpakkingen van het model "Lego" staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door de burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden. De eerste beklaagde is aansprakelijk voor de geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert een bedrag van 33.000,00 euro uit hoofde van morele en materiële schadevergoeding vermengd.

De in hoofde van de beklaagde bewezen verklaarde feiten hebben onmiskenbaar ernstige morele en materiële economische schade berokkend aan de burgerlijke partij. Als merkhouders werden zij geconfronteerd met goedkope, kwalitatief minderwaardige namaakproducten, waardoor haar producten werden gebanaliseerd en het imago van de burgerlijke partij sterk aangetast werd.

De gevorderde schadevergoeding van 33.000,00 euro (begroot à rato van 5,00 euro per in beslag genomen namaakartikel) komt geenszins overdreven voor en kan dan ook worden toegekend.

Aangezien door de procureur des Konings met kantschrift van 2 juni 2014 reeds bevel werd gegeven om tot vernietiging van de in beslag genomen goederen over te gaan (waarbij ICE nv en ICE IP nv instonden voor de kosten daarvan), is de vordering tot vernietiging thans zonder voorwerp.

Gelet op de bepalingen van artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering en het K.B. van 26.10.2007 (B.S. 09.11.2007), wordt door de rechtbank aan de burgerlijke partij een geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding toegekend, begroot op 2.400,00 euro.

2. De overige burgerlijke belangen

Aangezien nv ICE en nv ICE IP niet verschenen zijn ter terechtzitting, worden de overige burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering voor zoveel als nodig ambtshalve aangehouden.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de voorzitter aangeduid:

2, 40, 65, 100 van het Strafwetboek;

1382, 1383 van het Burgerlijk Wetboek;

367 van het Wetboek van strafvordering;

44 en 45 van het Strafwetboek;

11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

130, 162, 162bis, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het Wetboek van strafvordering;

en de hiervoor vermelde artikelen.

DE RECHTBANK,

Recht doende **op tegenspraak.**

Op strafgebied

In hoofde van de eerste beklagde,

Verklaart **de feiten onder de tenlasteleggingen A en B, in zoverre ze betrekking hebben op de 6600 horloges van het model Ice Forever, niet bewezen in hoofde van eerste beklagde;** spreekt eerste beklagde dienaangaande **vrij** en ontslaat hem ter zake van elke verdere rechtsvervolging, zonder kosten.

Verklaart **de feiten onder de tenlasteleggingen A en B, in zoverre ze betrekking hebben op de verpakkingen van het model "Lego", bewezen in hoofde van eerste beklagde.**

Veroordeelt eerste beklagde, _____ voor de bewezen feiten samen, tot een gevangenisstraf van **TIEN MAANDEN** en een geldboete van **VIERDUIZEND EURO.**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **24.000,00 euro**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **negentig dagen**.

Verwijst de veroordeelde tot zijn deel van de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op **106,89 euro**, deze kosten veroorzaakt zijnde door de in zijn hoofde bewezen verklaarde feiten.

Verplicht de veroordeelde een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 70 opdecimes en aldus gebracht op **TWEEHONDERD EURO (200,00 EURO)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016)).

Legt de veroordeelde de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van **EENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (51,20 EURO)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013) (artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (1)).

In hoofde van de tweede beklaagde,

Verklaart **de feiten onder de tenlasteleggingen A en B niet bewezen** in hoofde van tweede beklaagde; spreekt eerste beklaagde dienaangaande **vrij** en ontslaat haar ter zake van elke verdere rechtsvervolging, zonder kosten.

Legt de overige gedingskosten ten belope van 21,30 euro ten laste van de Belgische Staat.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij LEGO JURIS A/S ontvankelijk en gegrond in de mate zoals hierna bepaald.

Veroordeelt tot betaling aan LEGO JURIS A/S de som van **33.000,00 euro**.

Veroordeelt om aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding te betalen, begroot op **2.400,00 euro**.

Stelt vast dat de vordering tot vernietiging zonder voorwerp is.

Wijst al het meer- en/of andersgevorderde af als ongegrond.

Houdt de overige burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering ambtshalve aan.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het Nederlands behandeld.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **zeven juni tweeduizend en zeventien** door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie correctionele rechtbank, samengesteld uit:

B. Criel, alleen rechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen;

In aanwezigheid van G. Billiow, afdelingsprocureur bij het parket West-Vlaanderen;

Met bijstand van M. d'Hoore, griffier.

M. d'Hoore

B. Criel

€ 33.000,00 x 3%

Geregistreerd in DEBET op het
Registratiekantoor BRUGGE

Op 09 JUNI 2017

Bladen: *veelen* Verzendingen: *geen*.....

Boek *68*..... Blad *38*..... Vak *4*.....

Verschuldigd: *negenhonderd en negentig euro (€ 990,00)*

De Ontvanger

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG WEST-VLAANDEREN - AFDELING BRUGGE

REGISTRATIEKANTOOR BRUGGE

09 JUNI 2017

[Handwritten signature]